

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců Mgr. Martina Kříže a Mgr. Gabriely Bašné v právní věci žalobců: **a) RNDr. Š. N.**, bytem X, **b) L. N.**, bytem X, **c) RNDr. J. P.**, bytem X, všichni žalobci zastoupeni Mgr. Martinem Vondroušem, advokátem se sídlem Liberec, 5, 8. března 21/13, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Praha 6, Antonína Čermáka 2a, za účasti této osoby zúčastněné na řízení: M. H., bytem X, zast. JUDr. Robertem Šulcem, Ph.D., advokátem se sídlem Praha 1, Národní 21, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 4.10.2011, zn. sp.: PVZ 2003-34589, č.j.: PVZ 2003-34589/42811/2010/ÚPV

t a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“) předseda Úřadu průmyslového vlastnictví zamítl rozklad žalobců a potvrdil prvostupňové rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „Úřad“) ze dne 8.7.2010, jímž byl zamítnut návrh žalobců na výmaz průmyslového vzoru č. 32121 o názvu „Vesta s odnímatelnými kapsami“, jehož vlastníkem je M. H., z rejstříku průmyslových vzorů. V odůvodnění napadeného rozhodnutí orgán rozhodující o rozkladu konstatoval, že dne 15.4.2004 zapsal Úřad do rejstříku průmyslový vzor č. 32121 o názvu „Vesta s odnímatelnými kapsami“ s právem přednosti ode dne 25.4.2003. Návrhem doručeným Úřadu dne 8.2.2010 se žalobci jako spolunavrhovatelé domáhali výmazu předmětného

průmyslového vzoru z rejstříku průmyslových vzorů s odůvodněním, že jeho předmět nesplňoval podmínky ustanovení § 2 zákona č. 207/2000 Sb., o ochraně průmyslových vzorů a o změně zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 207/2000 Sb.“), a to zejména z důvodu nejednoznačného zdokumentování, protože zápis údajně obsahuje tři až čtyři různé výrobky, a dále z důvodu nedostatečné kvality vyobrazení. Dále žalobci uvedli, že napadený průmyslový vzor v zapsaném vyobrazení neodpovídá pojmu průmyslového vzoru dle § 2 písm. a) a b) zákona č. 207/2000 Sb., konkrétně že se nejedná o vzhled průmyslově nebo řemeslně vyrobeného předmětu, a dále že přihláška napadeného průmyslového vzoru nesplňovala podmínky § 35 odst. 1 písm. c) zákona č. 207/2000 Sb. Rozhodnutím ze dne 8.7.2010 vydaným podle § 27 odst. 1 písm. a) zákona č. 207/2000 Sb., Úřad návrh žalobců na výmaz průmyslového vzoru č. 32121 z rejstříku průmyslových vzorů zamítl jako nedůvodný. Zamítnutí návrhu odůvodnil tím, že z vyobrazení napadeného průmyslového vzoru, tj. ze čtyř pohledů (jednoho čelního a tří zadních), je zjevné, že napadený průmyslový vzor je ztělesněn v trojrozměrném předmětu, který lze označit jako vesta v konkrétním vzhledovém provedení. Z vyobrazení je seznatelný minimálně tvar a linie vesty, barva a zdobení, a z povahy předmětu je dále zjevné, že se jedná o výrobek, tj. řemeslně nebo průmyslově vyrobený předmět. Bylo konstatováno, že zápis průmyslového vzoru č. 32121 splňoval podmínky § 2 zákona č. 207/2000 Sb., a napadený průmyslový vzor tudíž odpovídá definici průmyslového vzoru. Úřad dále v prvostupňovém rozhodnutí konstatoval, že zápisem průmyslového vzoru do rejstříku průmyslových vzorů jsou chráněny ty vzhledové znaky výrobku, které jsou seznatelné z vyobrazení průmyslového vzoru v zapsaném znění a že v tomto případě čtyři zapsaná vyobrazení napadeného průmyslového vzoru č. 32121 dovolují zjistit znaky průmyslového vzoru jako je tvar, obrys i barva nebo materiál průmyslového vzoru.

Orgán rozhodující o rozkladu následně v odůvodnění napadeného rozhodnutí shrnul obsah námitek, které žalobci uplatnili v rozkladu proti prvostupňovému rozhodnutí Úřadu, a zmínil též obsah vyjádření majitele napadeného průmyslového vzoru k rozkladu. Po citaci relevantní právní úpravy /§ 27 odst. 1 písm. a), § 2 písm. a) a b), § 29 odst. 1 a § 35 odst. 1 písm. c) zákona č. 207/2000 Sb./ uvedl, že napadený průmyslový vzor č. 32121 o názvu „Vesta s odnímatelnými kapsami“ byl zapsán do rejstříku průmyslových vzorů dne 15.4.2004 pro jeden průmyslový vzor podle následujících čtyř vyobrazení:

1.1.

1.2.

1.3.

1.4.

Orgán rozhodující o rozkladu se nejprve zabýval otázkou, zda řešení seznatelné ze čtyř vyobrazení č. 1.1 až 1.4 předmětu napadeného průmyslového vzoru představuje vzhled skutečného výrobku. Shledal, že z uvedených vyobrazení je jednoznačně seznatelné, že se jedná o průmyslově nebo řemeslně vyrobený předmět, což je jediná ustanovením § 2 písm. b) pro účely zákona č. 207/2000 Sb., požadovaná podmínka pro to, aby vyobrazený předmět mohl být považován za skutečný výrobek. Proto konstatoval, že se v případě předmětu seznatelného ze čtyř vyobrazení napadeného průmyslového vzoru jedná o výrobek. Dále konstatoval, že soubor vizuálně vnímatelných znaků, jako je tvar, obrys, barva nebo materiál, který je vidět na čtyřech vyobrazeních napadeného průmyslového vzoru, naplňuje pojem průmyslového vzoru ve smyslu § 2 písm. a) zákona č. 207/2000 Sb., protože soubor těchto vizuálně vnímatelných znaků představuje vzhled skutečného výrobku. Vesta je tedy průmyslovým vzorem – konkrétní prostorovou úpravou výrobku, která je zřejmá ze čtyř vyobrazení zapsaného průmyslového vzoru, jehož osobitost spočívá v obrysových liniích tvaru výrobku v kombinaci s barvou a zdobením. Orgán rozhodující o rozkladu proto dospěl ke stejnému závěru jako orgán I. stupně, tedy že zápis č. 32121 splňuje podmínky ustanovení § 2 zákona č. 207/2000 Sb., a napadený průmyslový vzor tudíž odpovídá definici průmyslového vzoru.

K argumentům žalobců, zda jde o vzhled celého předmětu, zda jde o vzhled právě jednoho předmětu a zda jde o vzhled řemeslně či průmyslově vyrobitelného předmětu, orgán rozhodující o rozkladu v souladu s orgánem I. stupně konstatoval, že čtyři zapsaná vyobrazení napadeného průmyslového vzoru dovolují zjistit znaky průmyslového vzoru, jako je tvar, obrys i barva nebo materiál průmyslového vzoru. Vzhledem ke skutečnosti, že se jedná o výrobek, jehož strany jsou zaobleny směrem ven a jehož vnitřní strana zpravidla nenese žádné zvláštní vzhledové znaky, lze s určitostí konstatovat, že v předmětném případě jsou zvolené pohledy ze dvou vzájemně protilehlých směrů pro získání povědomí o vzhledu celého výrobku postačující, neboť vzhledem k absenci rovných ploch na výrobku neexistují na vyobrazeních zhotovených z výše uvedených směrů z hlediska vzhledových znaků hluchá místa, a počet vyobrazení je tudíž v tomto směru dostačující.

K požadavku žalobců, aby byl výrobek jako nosič průmyslového vzoru zdokumentován v přihlášce průmyslového vzoru v naprosté úplnosti, považoval orgán rozhodující o rozkladu za nutné uvést, že se jedná o požadavek na ideální stav, kterého prakticky lze jen obtížně dosáhnout. Úřad v praxi obvykle důvěřuje přihlašovatel, pokud nic nenasvědčuje o opaku, že deklarované shodnou první číslicí označené pohledy jsou pohledy na tentýž průmyslový vzor a že o žádné varianty průmyslového vzoru nejde. Obdobně bylo postupováno při řízení o zápisu průmyslových vzorů č. 29798, č. 34247, č. 34686 apod., jejichž spoluvlastníky jsou žalobci.

Napadený průmyslový vzor chrání složený výrobek, který je v rozloženém stavu tvořen tělem vesty a odnímatelnými kapsami, vzájemně fyzicky nespojenými částmi, které umožňují rozebrání a nové sestavení složeného výrobku. Součástky mohou být u složeného výrobku vyměňovány nebo nahrazovány. Obrázky 1.2 a 1.3 nepředstavují výrobek ve funkční poloze, ale výrobek rozložený, přičemž z tohoto vyobrazení je zřejmý původ členitého a nerovnoměrného průběhu linií zadní strany, konkrétně jde o detailní pohled na předmět ochrany, z něhož je patrné umístění upevňovacích prvků.

Napadený průmyslový vzor byl tedy zapsán pro jediný výrobek, vestu s odnímatelnými kapsami, přičemž vnější vzhled tohoto výrobku je charakterizován obrysem a liniemi na obr. 1.1 a 1.4. Zákon č. 207/2000 Sb., nestanovuje pravidla pro formu grafického vyjádření určitých skutečností, tudíž je na přihlašovatel, jakou formu zvolí. V předmětném případě přihlašovatel zřejmě použil obr. 1.2 a 1.3 pro vysvětlení původu členitého a nerovnoměrného průběhu linií zadní strany vesty s odnímatelnými kapsami podle obr. 1.1 a 1.4.

Orgán rozhodující o rozkladu odmítl tvrzení žalobců, že napadený průmyslový vzor si činí nárok na ochranu blíže nedefinované množiny variant. Z § 35 odst. 1 písm. c) zákona č. 207/2000 Sb., vyplývá, že má-li přihláška průmyslového vzoru založit právo přednosti, musí obsahovat vyobrazení každého průmyslového vzoru, o jehož zápis je v přihlášce žádáno, z něhož lze jednoznačně poznat podstatu průmyslového vzoru a které lze reprodukovat. Předmět ochrany nelze vykládat se zobecněním tak, aby rozsah ochrany zapsaného průmyslového vzoru zahrnoval neurčené množství dalších jeho konkrétních vzhledových úprav, protože rozsah ochrany napadeného průmyslového vzoru je definován čtyřmi vyobrazeními 1.1 až 1.4 tak, jak byla zapsána do rejstříku. Žádné další varianty do ochrany tohoto průmyslového vzoru nejsou zahrnuty.

Orgán rozhodující o rozkladu dále uvedl, že výklad § 2 zákona č. 207/2000 Sb., a konkrétně pojmu výrobek opírá o výklad směrnice Evropského společenství ES č. 98/17 jako rámcového předpisu, který v preambuli sděluje, že vzhledem k tomu, že musí být zajištěny jednotné podmínky ochrany na vnitřním trhu, je třeba poskytnout jednotnou definici průmyslového vzoru. Konkrétně ačkoliv výrobek musí být přítomen, ochrana průmyslovým vzorem se nevztahuje na výrobek jako takový, ale na design, který výrobek nese a který je chráněn i proti „ztělesnění“ v jiném výrobku nebo aplikaci na jiném výrobku. Výrobek je tedy pouze nutný jako „nosič“ vizuálně vnímatelných znaků, které mají být předmětem zápisu a ochrany.

Orgán rozhodující o rozkladu uzavřel, že žalobcům se nepodařilo prokázat, že průmyslový vzor č. 32121 neodpovídá pojmu průmyslového vzoru ve smyslu § 2 písm. a) zákona č. 207/2000 Sb., v důsledku čehož byl jejich návrh na výmaz průmyslového vzoru z rejstříku průmyslových vzorů podaný podle § 27 odst. 1 písm. a) téhož zákona shledán jako

neopodstatněný. Na základě shora uvedených skutečností dospěl orgán rozhodující o rozkladu k závěru, že prvostupňové rozhodnutí Úřadu o zamítnutí návrhu bylo v souladu s právními předpisy a není důvod pro jeho zrušení nebo změnu.

Napadené rozhodnutí je v anonymizované verzi dostupné v databázi správních a soudních rozhodnutí na www.upv.cz.

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobci domáhali zrušení napadeného rozhodnutí, jakož i zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně, a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě nejprve popsali průběh správního řízení, jež vyústilo ve vydání napadeného rozhodnutí. Poté namítli, že s napadeným rozhodnutím nesouhlasí, neboť se stále domnívají, že jsou splněny podmínky pro výmaz průmyslového vzoru č. 32121 dle § 27 odst. 1 zákona č. 207/2000 Sb. Žalobci nemohou souhlasit s tvrzením Úřadu, že jestliže je možné z názvu a z vyobrazení dovodit, o jaký předmět či výrobek se jedná, lze tím naplnit definici průmyslového vzoru. Trvají naopak na svém názoru, že průmyslový vzor musí být jednoznačně specifikován již v přihlášce a jejích přílohách takovým způsobem, aby nemohlo dojít k záměně či k nutnosti cokoli dovozovat. To se vztahuje zejména k vyobrazení č. 1.2 a 1.3, u kterého orgán rozhodující o rozkladu uvedl, že přihlašovatel těmito vyobrazeními zřejmě chtěl vysvětlit původ členitosti a nerovnoměrnosti zadní strany vesty. Žalobci se domnívají, že není na správním orgánu, aby dovozoval, co kterým vyobrazením chtěl přihlašovatel zřejmě vyjádřit, ale naopak přihlašovatel by měl výrobek popsat jak slovně, tak i graficky takovým způsobem, aby nebylo pochyb o průmyslovém vzoru, který chce chránit.

I když na zákon č. 207/2000 Sb., rozdíl od předchozí právní úpravy neobsahuje podmínku průmyslové využitelnosti v definici průmyslového vzoru, neznamená to, že by neupravoval požadavek úplnosti a jednoznačnosti, který je nově uveden v 35 tohoto zákona, kdy je požadováno, aby vyobrazení, která dokumentují potenciální průmyslový vzor, jednoznačně vyjevovala jeho podstatu. To dle názoru žalobců v daném případě není zcela splněno, neboť výrobek, jenž je předmětem průmyslového vzoru č. 32121, není z přiložené fotodokumentace zcela seznatelný, a tedy i jednoznačný.

Žalobci dále podotkli, že Úřad ve svém odůvodnění odkazuje na směrnici Evropského společenství ES č. 98/17, ve které je uvedena definice průmyslového vzoru. Dle této směrnice je výrobek pouze nutný jako nosič vizuálně vnímatelných znaků, které mají být předmětem zápisu a ochrany, neboť ochrana průmyslovým vzorem se nevztahuje na výrobek jako takový, ale na design, který výrobek nese. Oproti výkladu, který z tohoto ustanovení vyvozuje Úřad, podle něhož předmětný výrobek „Vesta s odnímatelnými bočními kapsami“ zcela naplňuje pojem průmyslového vzoru, se žalobci domnívají, že vzhledem k tomu, že předmětem ochrany průmyslového vzoru není výrobek sám, ale jeho vnímatelné znaky, o to větší nutnost specifikace a jednoznačného popisu je potřeba k tomu, aby nemohlo dojít k záměně či zneužití průmyslového vzoru a aby bylo dostatečně jasné, jaké vnímatelné znaky jsou pod ochranou průmyslového vzoru, což u průmyslového vzoru č. 32121 není splněno. Se shora uvedeným souvisí i nesplnění možnosti opakované výroby. Dle žalobců je možnost opakované výroby naplněna, jestliže je podle průmyslového vzoru možné opakovaně zhotovovat výrobky. Aby bylo možné opakovat výrobu, musí být vnější úprava výrobku vyjevena úplně a jednoznačně, tj. z vyobrazení výrobku musí být seznatelný jeho celý povrch a současně tato vyobrazení nesmí být nejednoznačná. V daném případě tato podmínka splněna není, neboť k předmětné přihlášce byly připojeny pouze vyobrazení, na kterých není výrobek zachycen ze všech úhlů, a nejsou tedy poskytnuty pohledy na všechny části výrobku.

Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobci popírají, že na vyobrazeních, které zobrazují podstatu průmyslového vzoru, je vesta, a že ochrana tohoto průmyslového vzoru je dána vyobrazením znaků, které jsou z ochranného dokumentu seznatelné. Stejně tak jsou přesvědčení, že vestu, tak jak je vyobrazená, nelze průmyslově vyrábět. Přestože postup Úřadu průmyslového vlastnictví při posuzování zápisné způsobilosti daného průmyslového vzoru byl naprosto standardní a jak v zápisném, tak výmazovém řízení bylo konstatováno, že průmyslový vzor byl zapsán po právu, resp. nebylo doloženo, že by po právu zapsán nebyl, je zjevné, že utkvělou představu žalobců nelze vyvrátit. O shodnou argumentaci jako v žalobě se opíral i rozklad proti prvoinstančnímu rozhodnutí. Žalovaný trvá na správnosti svého rozhodnutí, které bylo vydáno v řízení, v němž nikterak nepochybil. Celá žaloba je založena na účelových tvrzeních, která se tendenčně pokoušejí vykládat právní předpis tak, aby byl napadený průmyslový vzor vymazán. Napadené rozhodnutí bylo vydáno v řízení, které proběhlo lege artis, správní orgán provedl standardní posouzení splnění podmínek pro výmaz průmyslového vzoru, jeho úvaha je v souladu se správním spisem a v souladu se zásadami logického myšlení a není ani jinak vadná. Na zjištěné okolnosti byla správně aplikována právní norma.

Osoba zúčastněná na řízení se připojila k návrhu žalovaného na zamítnutí žaloby. Ve svém vyjádření k věci samé uvedla, že řízení o přihlášce a registrace průmyslového vzoru proběhly zcela standardním způsobem, a to včetně průzkumu přihlášky průmyslového vzoru, kdy registrace průmyslového vzoru nebyla pouze formální, ale Úřad posuzoval splnění zápisné způsobilosti průmyslového vzoru. Vyobrazení průmyslového vzoru ve smyslu § 35 odst. 1 písm. c) zákona č. 207/2000 Sb., bylo vzhledem k době, kdy správní řízení probíhalo, zcela standardní a dostatečné, kdy zejména lze z vyobrazení jednoznačně poznat podstatu průmyslového vzoru a tento lze reprodukovat. Argumentace žalobců ohledně nejednoznačných, nedostatečných a nekvalitních vyobrazení, jež mají být důvodem pro výmaz průmyslového vzoru z rejstříku, je účelová a neodpovídá faktickému stavu věci; o tom svědčí např. i fakt, že v soudním řízení vedeném u Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka Liberec, spis. zn. 37 Cm 138/2007, mezi osobou zúčastněnou na řízení, jako žalobcem a společností S.P.M. Liberec s.r.o. (vlastněné žalobci) jako žalovaným o porušování práv z průmyslového vzoru č. 32121 ze strany S.P.M. Liberec, s.r.o., byl soudem ustanoveným nezávislým znalcem průmyslový vzor č. 32121 bez jakýchkoliv výhrad seznán a poznána jeho podstata a bylo pravomocně rozhodnuto o porušování práv osoby zúčastněné na řízení zásahy do tohoto průmyslového vzoru ze strany S.P.M. Liberec s.r.o. O tom svědčí rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka Liberec sp. zn. 37 Cm 138/2007 ve spojení s rozhodnutím Vrchního soudu v Praze, sp. zn. 3Cmo 432/2012.

Osoba zúčastněná na řízení v dané věci dále poukázala na skutečnost, že společnost S.P.M. Liberec s.r.o., jejímiž vlastníky jsou žalobci, dlouhodobě porušuje nehmotná majetková práva osoby zúčastněné na řízení, a to nejen ohledně průmyslového vzoru č. 32121, ale rovněž ohledně dalších práv k nehmotným statkům, přičemž ve všech dosavadních soudních sporech bylo rozhodnuto ve prospěch osoby zúčastněné na řízení. Podání návrhu na výmaz průmyslového vzoru č. 32121 a následné správní žaloby je dle osoby zúčastněné na řízení i vzhledem k postupu S.P.M. Liberec s.r.o., v dalších soudních sporech pouze účelové, kdy se jmenovaná společnost snaží prodlužovat daná řízení, čemuž odpovídá i obsah nedostatečné a faktickému stavu odporující argumentace žalobců.

Při ústním jednání před soudem setrvali účastníci řízení na svých dosavadních procesních stanoviscích. Žalobci při jednání prostřednictvím svého zástupce v plném rozsahu odkázali na svá žalobní tvrzení. Žalovaný taktéž odkázal na své písemné vyjádření k žalobě

a dodal, že sankcí za nedostatečné vyobrazení užitého nebo průmyslového vzoru není zamítnutí přihlášky, eventuálně výmaz průmyslového vzoru, ale zastavení řízení, což je ale možné pouze v řízení zápisném, nikoliv v řízení výmazovém. Pro výmazové řízení musí být splněny podmínky hmotněprávní, tj. musí zde existovat důvod, že to konkrétní řešení vůbec nemělo být chráněno, a nikoliv nedostatek zobrazení, tak jak je to namítáno v návrhu na výmaz předmětného průmyslového vzoru. Osoba zúčastněná na řízení při jednání uvedla, že návrh na výmaz předmětného průmyslového vzoru ani žaloba nemají žádné právní opodstatnění. Jejich cílem je pouze účelově prodlužovat soudní spory, které zúčastněná osoba jako žalobce vede proti společnosti S.P.M. Liberec s.r.o., kterou vlastní osoby vystupující v tomto soudním řízení jako žalobci.

Soud při ústním jednání rozhodl, že nebude provádět dokazování důkazy, které navrhli žalobci a osoba zúčastněná na řízení, neboť dospěl k závěru, že o žalobě lze rozhodnout na základě správního spisu; provádění jakýchkoliv dalších důkazů proto soud shledal nadbytečným. K tomu je nutno dodat, že při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud nutně vychází z obsahu správního spisu, neboť jeho povinností je mj. posoudit, zda skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je se správním spisem v souladu a zda v něm má oporu (§ 76 odst. 1 písm. b/ s.r.s.).

V posuzované věci vyšel z následně uvedené právní úpravy:

Podle § 2 písm. a) zákona č. 207/2000 Sb., se pro účely tohoto zákona průmyslovým vzorem rozumí vzhled výrobku nebo jeho části, spočívající zejména ve znacích linií, obrysů, barev, tvaru, struktury nebo materiálů výrobku samotného, nebo jeho zdobení.

Podle § 2 písm. b) zákona č. 207/2000 Sb., se pro účely tohoto zákona výrobkem rozumí průmyslově nebo řemeslně vyrobený předmět, včetně součástí určených k sestavení do jednoho složeného výrobku, obal, úprava, grafický symbol a typografický znak, s výjimkou počítačových programů.

Podle § 3 odst. 1 zákona č. 207/2000 Sb., průmyslový vzor je způsobilý ochrany, je-li nový a má-li individuální povahu.

Podle § 10 odst. 1 zákona č. 207/2000 Sb., rozsah ochrany je dán vyobrazením průmyslového vzoru tak, jak je zapsán v rejstříku (§ 38) s výjimkou znaků, které jsou předurčeny technickou funkcí průmyslového vzoru, nebo znaků, které musí být nutně reprodukovány v přesném tvaru a rozměrech, aby mohl výrobek, v němž je průmyslový vzor ztělesněn nebo na kterém je aplikován, být mechanicky spojen s jiným výrobkem nebo umístěn do jiného výrobku, kolem něj nebo proti němu tak, aby oba výrobky mohly plnit svou funkci. Do rozsahu ochrany vyplývající ze zápisu průmyslového vzoru spadá každý průmyslový vzor, který nevyvolává u informovaného uživatele odlišný celkový dojem.

Podle § 35 odst. 1 zákona č. 207/2000 Sb., má-li přihláška průmyslového vzoru založit právo přednosti, musí obsahovat

- a) žádost o zápis průmyslového vzoru do rejstříku,
- b) jméno a příjmení nebo obchodní firmu přihlašovatele a adresu trvalého pobytu nebo místa podnikání, je-li přihlašovatelem osoba fyzická, a obchodní firmu nebo název a sídlo, je-li přihlašovatelem osoba právnická,
- c) vyobrazení každého průmyslového vzoru, o jehož zápis je v přihlášce žádáno, z něhož lze jednoznačně poznat podstatu průmyslového vzoru a které lze reprodukovat.

Podle § 27 odst. 1 písm. a) zákona č. 207/2000 Sb., zapsaný průmyslový vzor Úřad vymaže z rejstříku, jestliže průmyslový vzor neodpovídá pojmu průmyslového vzoru podle § 2.

Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Předně je nutno zdůraznit, že žalobci v souzené věci nikterak nezpochybňují splnění těch základních podmínek ochrany průmyslového vzoru, které jsou zakotveny v § 3 odst. 1 zákona č. 207/2000 Sb., a dále rozvedeny v § 4 a § 5 téhož zákona, tj. podmínek novosti a individuální povahy průmyslového vzoru. Jediným důvodem, o který opřeli svůj návrh na výmaz napadeného průmyslového vzoru, je jejich přesvědčení o tom, že napadený průmyslový vzor vůbec neodpovídá pojmu průmyslového vzoru podle § 2 zákona č. 207/2000 Sb. Žalovaný však právem dospěl k závěru, že toto přesvědčení žalobců je zcela mylné.

Zákon č. 207/2000 Sb., v § 2 písm. a) jednoznačně definuje průmyslový vzor jako *vzhled výrobku nebo jeho části*, spočívající zejména ve znacích linií, obrysů, barev, tvaru, struktury nebo materiálů výrobku samotného, nebo jeho zdobení. Výrobkem se přitom podle § 2 písm. b) téhož zákona rozumí mj. též průmyslově nebo řemeslně vyrobený předmět. Soud ve shodě s názorem žalovaného nemá naprosto žádné pochybnosti o tom, že „vesta s odnímatelnými kapsami“, jejíž vzhled osoba zúčastněná na řízení přihlásila k ochraně jako průmyslový vzor č. 32121, je průmyslově nebo řemeslně vyrobeným předmětem. Tuto nepopíratelnou skutečnost ostatně žalobci žádným relevantním argumentem nezpochybnili.

Je samozřejmé, že výrobek, který osoba zúčastněná na řízení označila názvem „vesta s odnímatelnými kapsami“, má nějaký vzhled, tj. vizuální podobu vnímatelnou zrakem. Vzhled tohoto výrobku byl v přihlášce průmyslového vzoru zachycen na čtyřech fotografiích označených čísly 1.1., 1.2.1 1.3. a 1.4. Poté, co Úřad přihlášce osoby zúčastněné na řízení vyhověl a zapsal napadený průmyslový vzor do rejstříku průmyslových vzorů, platí v souladu s § 10 odst. 1 zákona č. 207/2000 Sb., že rozsah ochrany napadeného průmyslového vzoru je dán jeho vyobrazením tak, jak je zapsáno v rejstříku. Zapsaným „vyobrazením“ napadeného průmyslového vzoru, které zároveň vymezuje rozsah jeho ochrany, jsou v daném případě čtyři výše uvedené fotografie.

Nesouhlasnou argumentaci žalobců lze v podstatě shrnout tak, že se nejedná o naplnění zákonného pojmu průmyslového vzoru, protože těmito fotografiemi nebyl dán výrobek jednoznačně a nezaměnitelně specifikován, a to vzhledem k malému množství fotografií a skutečnosti, že tyto fotografie nezobrazují daný výrobek ze všech úhlů pohledu. Tato argumentace je však nesprávná a nemá oporu v zákoně č. 207/2000 Sb. Ten rozhodně nepožaduje, aby průmyslový vzor chránil kompletní vzhled celého výrobku. Naopak v § 2 písm. a) výslovně stanoví, že pro účely tohoto zákona může být průmyslovým vzorem také *vzhled (pouze) části výrobku*. Již z toho plyne neopodstatněnost požadavku žalobců, aby vyobrazení průmyslového vzoru vždy nutně zachycovalo vzhled celého výrobku „ze všech úhlů“ pohledu.

Správnost výše uvedeného závěru lze názorně demonstrovat na jiném příkladu. Výrobce brýlových obrouček se jistě může domáhat ochrany jím vytvořených extravagantních a originálních postranic brýlí, které také tvoří pouze část celého výrobku, tím, že jejich vzhled přihlásí k ochraně jako průmyslový vzor. Protože se mu nejedná o ochranu vzhledu celého výrobku, ale výlučně o ochranu vzhledu konkrétní části výrobku (postranic brýlí), jeho

příhláška průmyslového vzoru logicky nebude obsahovat vyobrazení kompletních brýlí ze všech stran. Pokud by tak učinil a v přihlášce zobrazil celé brýlové obroučky a nikoliv pouze postranice, o jejichž ochranu usiluje, pak by po zápisu průmyslového vzoru do rejstříku byl průmyslový vzor spojen též s konkrétním tvarem výrobku (brýlových obrouček) jako celku. To by ovšem mohlo být v rozporu se zájmem přihlašovatele, pokud by zamýšlel aplikovat originální vzor postranic při výrobě různých typů brýlí (rozuměj brýlí s odlišným vzhledem očí ve středové části).

Z vyobrazení průmyslového vzoru, o jehož zápis je v přihlášce žádáno, musí být podle § 35 odst. 1 písm. c) zákona č. 207/2000 Sb., jednoznačně seznatelná podstata průmyslového vzoru a toto vyobrazení musí být též reprodukovatelné. Soud má ve shodě s názorem žalovaného za to, že podstatu průmyslového vzoru, tedy vnější vzhled výrobku označeného jako „vesta s odnímatelnými kapsami“, čtyři výše uvedené fotografie znázorňují dostatečně určitě. Tyto fotografie zřetelným způsobem zachycují znaky linií daného výrobku, jeho obrys (i obrysy jeho jednotlivých částí), vnější barevné provedení i tvar výrobku. Takto zachycený vzhled daného výrobku tedy plně koresponduje zákonem stanovenému vymezení pojmu průmyslový vzor podle § 2 písm. a) zákona č. 207/2000 Sb. Soud pro úplnost dodává, že uvedené ustanovení obsahuje toliko demonstrativní výčet znaků, které charakterizují vzhled určitého výrobku, když hovoří *zejména* o znacích linií, obrysů, barev, tvaru, struktury *nebo* materiálů výrobku. To znamená, že vyobrazení průmyslového vzoru v jeho přihlášce, z něhož má být podle § 35 odst. 1 zákona č. 207/2000 Sb., jednoznačně seznatelná podstata průmyslového vzoru, tj. vzhled konkrétního výrobku nebo jeho části, nemusí nutně znázorňovat všechny tyto znaky zároveň.

O tom, že vyobrazení napadeného průmyslového vzoru zachycené na čtyřech fotografiích označených čísly 1.1., 1.2., 1.3. a 1.4. připojených k přihlášce je možné dále reprodukovat, svědčí nejen napadené rozhodnutí, ale i tento rozsudek. Obě tyto listiny obsahují reprodukcii totožného vyobrazení.

Žalobci ničím neprokázali svou námitku, že v případě napadeného průmyslového vzoru se nejedná o vyobrazení jednoho a téhož výrobku. Z jejich strany se tak jedná pouze o ničím neprokázané tvrzení. Pokud v této souvislosti poukazovali na vyobrazení č. 1.2 a 1.3, nelze než ve shodě se žalovaným konstatovat, že napadený průmyslový vzor – jak už jeho název napovídá - chrání složený výrobek, který je v rozloženém stavu tvořen tělem vesty a odnímatelnými kapsami, tj. vzájemně fyzicky nespojenými částmi, které umožňují rozebrání a nové sestavení složeného výrobku. Fotografie č. 1.2 a 1.3 nepředstavují jiný výrobek, ale výrobek totožný, ovšem v rozloženém stavu, tedy po odnětí kapes umístěných jinak na zadní straně vesty.

Lze shrnout, že vyobrazení napadeného průmyslového vzoru, tak jak je zachyceno na fotografiích označených čísly 1.1., 1.2., 1.3. a 1.4., plně vyhovuje zákonem stanovené definici pojmu průmyslový vzor ve smyslu § 2 zákona č. 207/2000 Sb., a žádné pochybnosti o podstatě průmyslového vzoru z hlediska jednoznačnosti jeho vymezení nevyvolává. Předmětné fotografie dostatečně jasně a určitě zobrazují vizuálně vnímatelné znaky, které jsou příznačné pro vzhled daného výrobku, a tím vymezují, jaké znaky jsou pod ochranou průmyslového vzoru č. 32121.

Na tomto místě považuje soud za vhodné zopakovat, že rozsah ochrany napadeného průmyslového vzoru je podle § 10 odst. 1 zákona č. 207/2000 Sb., dán právě a pouze jeho vyobrazením tak, jak je zapsáno v rejstříku, přičemž toto vyobrazení koresponduje čtyřem

výše uvedeným fotografiím. To, co na těchto fotografiích zachyceno není (např. barva zadní strany odnímatelných kapes, kterou tyto kapsy přiléhají k vestě, barva vnitřku těchto kapes, či vzhled vnitřní strany vesty), samozřejmě do rozsahu ochrany průmyslového vzoru č. 32121 nespadá. Přihlašovatel napadeného průmyslového vzoru zřejmě neusiloval o to, aby jako součást průmyslového vzoru byl chráněn například i vzhled vnitřní strany vesty či vzhled zadní strany odnímatelných kapes vesty, kterou tyto kapsy přiléhají k vestě, a proto nebylo zapotřebí, aby jejich vyobrazení z příslušné strany (úhlu) tvořilo součást přihlášky průmyslového vzoru. I z toho je zřejmá nedůvodnost názoru žalobců, že pojmu průmyslový vzor lze dostat jen tehdy, pokud přihlašovatel připojí k přihlášce průmyslového vzoru fotografie, které budou zachycovat kompletní vzhled celého výrobku „ze všech možných úhlů“.

Žalobci sice tvrdí, že výrobek chráněný napadeným průmyslovým vzorem není na přiložené fotodokumentaci (rozuměj na fotografiích označených čísly 1.1., 1.2., 1.3. a 1.4.) zobrazen jednoznačně a úplně, ovšem kromě poukazu na fotografie č. 1.2 a 1.3., se kterým se soud již vypořádal shora, namítanou nejednoznačnost a neúplnost vyobrazení napadeného průmyslového vzoru nikterak blíže nespecifikují. Tato obecnost jejich tvrzení brání soudu v tom, aby se s danou námitkou vypořádal jinak než opět pouze v obecné rovině.

Jak žalobci sami připouští, definice průmyslového vzoru v zákoně č. 207/2000 Sb., neobsahuje podmínku průmyslové využitelnosti. Totéž platí i pro v žalobě zmiňovanou možnost opakované výroby, kterou žalobci nicméně opět spojují se svým požadavkem na kompletní a jednoznačné znázornění (vyobrazení) celého povrchu výrobku chráněného průmyslovým vzorem „ze všech úhlů.“ Jak již bylo soudem uvedeno shora, tento požadavek nemá oporu v zákoně, což je zřejmé již z toho, že dle dikce § 2 písm. a) může být průmyslovým vzorem i vzhled pouhé části výrobku. K jednoznačnému zachycení podstaty průmyslového vzoru, které je podle § 35 odst. 1 písm. c) zákona č. 207/2000 Sb., obligatorní náležitostí přihlášky průmyslového vzoru, proto nepochybně postačí i dostatečně konkrétní vyobrazení vzhledu části výrobku.

Soud pro úplnost uvádí, že žalobci ničím neprokázali ani své tvrzení, že by výrobek chráněný napadeným průmyslovým vzorem č. 32121 nebylo možno opakovaně vyrobit. O pravém opaku svědčí rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 20.5.2013 č.j. 3 Cmo 432/2012 – 914, jehož výrokem byla společnost S.P.M. Liberec s.r.o., uložena (mj.) povinnost zdržet se výroby, nabízení, uvádění na trh, vývozu, užívání či k uvedeným účelům skladování taktické vesty pro speciální a průzkumné jednotky a taktické vesty UNI 2007, odpovídající vzhledem položce 924 katalogu jmenované společnosti pro rok 2007 a č. 930 jejího katalogu pro rok 2008, a to po dobu platnosti napadeného průmyslového vzoru č. 32121. Ze zmíněného rozsudku (ve spojení s prvostupňovým rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem č.j. 37 Cm 138/2007 – 829) vyplývá, že jmenovaná společnost (jejímiž společníky jsou všichni žalobci) byla schopna vyrobit a prostřednictvím katalogů nabízet výrobek chráněný napadeným průmyslovým vzorem č. 32121, čímž porušovala právo majitele tohoto průmyslového vzoru.

Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Protože žalobci nebyli ve sporu úspěšní a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly, soud ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

V daném případě soud neuložil osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost a neshledal ani důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jí mohl přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Proto ve třetím výroku tohoto rozsudku v souladu s § 60 odst. 5 s.ř.s. rozhodl, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 28. ledna 2015

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Lucie Horáková